

Romské bohoslužby adventistů se šíří i do dalších míst regionu

"Církev je jedno tělo s mnoha údry, které Bůh povolává z každého národa, pokolení, jazyku a lidu. V Kristu jsme nové stvoření. Nesmí nás dělit rasové, kulturní, vzdělanostní a národnostní rozdíly nebo rozdíly mezi urozenými a nízkými, bohatými a chudými, mezi mužem a ženou." Tímto vyznáním, formulovaným ve 14. věroučném článku Církve adventistů sedmého dne nazvaném "Jednota Kristova těla", se tato církev slavnostně distancuje od všech národnostních, rasových a sociálních předsudků tohoto světa a přihlašu-

je se k výzvě našeho Pána Ježíše Krista v Evangelii podle Matouše 28,19: "Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého." K tomuto nádhernému úkolu se přihlásila i nedávná konference Česko-Slovenské unie církví adventistů, která ve své vizi pro další léta vyzývá všechny sbory v České a Slovenské republice

mimo jiné "Zaměřit se na službu mezi romskou populací, národnostními menšinami a různými subkulturami." Sokolovský sbor adventistů se již léta věnuje dě-

tem a mladým lidem z dětských domovů a chudých rodin včetně romských. Nyní náš Pán mezi nás přivádí i další příslušníky této významné národnostní menšiny v našem městě a kraji.

Romský evangelista Vojtěch Pačan zde organizuje pravidelné sobotní bohoslužby od 16 hodin. Vznikla zde a pilně a pravidelně zkouší romská křesťanská hudební

(Pokračování ze strany 1)

skupina Devleskere čhave aven (Boží děti přícházejí) vedená Jankem Šintajem. Oslovuje Romy evangeliiem jejich jedinečným způsobem, jazykem a cítěním. Současné vlastní letní evangelizační aktivity této skupiny v podobě romských bohoslužeb pod širým nebem v romských čtvrtích v regionu jsou Božím zázrakem zasahujícím srdce Romů přímo tam, kde žijí.

Uskutečnily se již venkovní misijní bohoslužby v romské čtvrti u kina Alfa a na hřišti u sportovní haly v Sokolově, na terase restaurace u parku v centru Nového Sedla a další jsou připraveny na srpen - v neděli 3.8 od 13 hodin v Karlově ulici Chebu, 10.8. od 16 hodin pro početnou romskou komunitu v Nové Vsi, v pátek 29.8. od 17 hodin v parku na

Vřesové, v jednání jsou Chodov, Loket, Horní Slavkov.

Děkujeme všemohoucímu Bohu za tyto úžasné věci, které smíme v našem sboru zažívat, za to, že můžeme prakticky následovat pokyn z Písma svatého v 1. Listu Tesalonickým 5,19: "Plamen Ducha nezhášejte, prorockými dary nepohrdejte" potvrzený radami průkopníků pro rockého hnutí adventismu, například v 7. svazku Svědectví pro církev od Ellen Gould Whiteo-

vé na straně 225:

„Kristus přišel na tuto zem s poselstvím milosti a odpuštění. Položil základy náboženství, kde židé i pohané, černí i bílí, svobodní i otroci jsou spojeni v jedno společenství věřících, v něm jsou před Bohem všichni rovnoprávní. Spasitel miluje každého člověka nezměrnou láskou.“ Nebo v knize téže autorky Kristova podobnosti na str. 386: „Bůh neuznává dělení lidí podle národností, ras nebo společenských vrstev. Je Stvořitelem celého lidstva. Všichni lidé tvoří jednu rodinu na základě stvoření i vykoupení.“

Každý ze širokého společenství sboru je srdečně zván k podpoře uvedených akcí, ať už osobní účastí, modlitbou, pomocí s dopravou nebo finančním příspěvkem. Udělejme vše pro toto nádherné dílo, ke kterému nás Ježíš s důvěrou zve a volá.

TOMÁŠ KÁBRT

"Ve věku sto šedesáti dvou let zplodil Jered Henocha. Po zplodění Henocha žil Jered osm set let a zplodil syny a dcery. Všech dnů Jeredových bylo devět set šedesát dvě léta, a umřel. Ve věku šedesáti pěti let zplodil Henoch Metuzaléma. A chodil Henoch s Bohem po zplodění Metuzaléma tři sta let a zplodil syny a dcery. Všech dnů Henochových bylo tři sta šedesát pět let. I chodil Henoch s Bohem. A nebylo ho, neboť ho Bůh vzal. (Genesis 5:18-24)

Proč je vlastně napsán jmenný rodokmen v 5. kapitole Genesis? Kvůli Henochovi. Jako rámeček, který má zvýraznit právě Henochův život. U všech ostatních jmen praotců je zde uvedeno, že plodil, žil a umřel. Jen u Henocha čteme, že plodil, chodil s Bohem a Bůh si jej vzal. V rodokmenu je Henoch uveden na sedmém místě, což je nejdůležitější číslovka v hebrejském myšlení. Jméno Henoch znamená Zasvěcenec. Zasvětil svůj život Bohu. My se nazýváme křesťané - kristovci. Jsme Boží zasvěcenci. V Kristu jsme zasvětili svůj život Bohu. To znamená, že se vzdáváme toho, abychom jakkoli určovali

směr, formu a cíl našeho dalšího života, kudy povedou naše další kroky, jakým způsobem je prožijeme, dokonce i cíl naší životní pouti necháváme na Bohu.

Židovská tradice si váží Henochova příběhu jako vzoru účinného pokání. V 65 letech prožije narození syna a po této události pak 300 let chodí s Bohem. Na základě této

A chodil Henoch s Bohem

události přehodnocuje svůj dosavadní život. Křesťanská tradice si váží Henochova příběhu jako vzoru víry. (List Židům 11,5-6). To, co nás většinou upoutá na jeho životě, je ten závěr. Že ho Bůh vzal. Ale to, kvůli čemu klade rodokmen takový důraz na Enochův příběh, je jeho chození s Bohem. To je totiž dvakrát zmíněno. Co je dvakrát, to je zvýrazněno. Je zde stejné slovo "chodit", "procházet se" s Bohem jako v Genesis 3,8, kde se Bůh "prochází" po zahradě Eden, v době, kdy člověk překročil Boží in-

strukce. Adam a Eva se tehdy s Bohem už neprocházeli. Ale Enoch je ten, kdo se znovu s Bohem prochází. V době kdy už není běžné chodit s Bohem (jméno jeho otce je Jered – Se-stoupení). Jsou dvě hebrejské spojky „s“ - „im“ je být s někým na dálku, být s ním názory, myšlenkami, vzpomínkou, možná přímělnou modlitbou. Ale zde je "et" – být s někým v těsném spojení. Henoch splynul s Bohem. Jeho jednání se stalo Božím jednáním. Skrze jeho jednání lze prohlédnout k Bohu. Za jeho skutky už nelze chválit Henocha, ale Boha samotného.

Henoch se může pro nás stát inspirací. Víra je procházení se s Bohem ve chvíli, kdy už se s ním prochází málokdo. Víra je držení se s Bohem za ruku. Víra je splynutí s Bohem. Víra se projevuje jednáním, za které lidé nechválí mě, ale Boha. I Večeře Páně je příležitostí pro takové splynutí s Bohem. Když pijeme z jednoho kalichu, zkusme myslet na to, že v nás pak koluje jedna krev, Ježíšova krev, Jeho přítomnost. Že On touží splynout s každým z nás i s mými spoluvěřícími v lásce.

MARTIN LINDTNER

AKCE V SRPNU

PÁTEK 1.8. 19:00 Velký příběh Bible: Bůh obnovuje vztah

SOBOTA 2.8. 9:30 Sobotní biblická škola: Jak mohu být spasen **11:10** kázání Martina Lindtnera, **13:00** Téma: Modlitba za uzdravení **16:00** Rom. bohoslužba, vede V. Pačan

PÁTEK 7.8. 19:00 Velký příběh Bible: Bůh obnovuje vztah

SOBOTA 9.8. 9:30. Sobotní biblická škola: Růst v Kristu, **11:10** kázání Hany Kábrtové, **16:00** Rom. Bohoslužba

PÁTEK 15.8. 19:00 Velký příběh Bible: Bůh slyší volání svých dětí

SOBOTA 16.8. 9:30. Sobotní biblická škola: Žít jako Ježíš **11:10** kázání Pavla Hološe **16:00** Rom. bohoslužba

SOBOTA 16.8. 14:00 - NEDELE 17.8. Šabina - Látalovi Mládež: Akademie špiónů - hra zaměřená na týmovou spolupráci, duševní rozvoj a pobyt v přírodě

PÁTEK 22.8. 19:00 Velký příběh Bible: Bůh slyší volání svých dětí

SOBOTA 23.8. Sobotní biblická škola: Církev, **11:10** kázání Bohuslava Zámečnicka, **16:00** Rom. bohoslužba

PÁTEK 29.8. 19:00 Velký příběh Bible: Bůh hledá společenství

SOBOTA 30.8. Sobotní bibl. škola: Naše poslání, **11:10** kázání Enocha Martínka, **16:00** Rom. bohoslužba

Více na [//sokolov.casd.cz](http://sokolov.casd.cz)

ZAMYŠLENÍ

Evangelium podle Jana 3,16: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

Bůh dal člověku dar. Přiblížil se k němu tak blízko, jak jen je to možné. Stal se v Kristu jedním z lidí, aby ukázal, jak moc nás má rád, jak moc na nás záleží a jaký satan je lhář, když se nám snaží obraz Boha pokrývit, pošpinit. Bůh již nemohl udělat víc. Další tah je již jen na člověku. Bůh splnil, co slíbil, nic nám nedluží.

Kdysi jsem dostala od jednoho svého kamaráda dárek. Tři krásné velké oře-

Oříšek

chy jako pro Popelku, prý když jsem z těch zaprášených dolů. Ořechy jsem dala do skříně, kde zůstaly dlouho bez povšimnutí. Jednou jsem se rozhodla skříní uklidit a našla jsem v ní dárek od kamaráda, tři oříšky. Už jsem na ně dávno zapomněla. Přemýšlela jsem nyní, zda je mám uložit zpátky, nebo je rozloupnout a sníst. Pak mě napadlo, že s nimi potěším svoji malou neteř Zuzku. Oříšky z pohádky, to se jí bude líbit. A tak jsem je své neteři darovala. Za krátkou chvíli mi volala, celá šťastná a rozzářená

mi děkovala za úžasný dárek. Nevěděla jsem, o čem mluvím. Opatrně jsem zjišťovala, z čeho má takovou radost. Zuzka oříšky rozloupala a našla v nich poklad - řetízek, náramek a další pěkné šperky. Vůbec jsem netušila, co oříšky skrývají a jakou práci si s dárkem můj kamarád dal.

Boží dar pro nás nebude ničím, pokud ho nerozbalíme, nerozlouskneme, neprožijeme naplno, nerozdělíme se o radost z něj s ostatními. Podívej se pozorněji na nádherný text v úvodu a nech jej otevřít tvrdou skořápkou tvého srdce.

HANA KÁBRTOVÁ